

XVI.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov angaaende Udvidelse af Anstalten for Sindsfhyge i Østifterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 30te Januar 1868.)

Af de Grunde, der ere anførte i de Lovudkastets Ibsagende trykte Motiver, og som videre findes udviklede i den Indstilling, hvori Anstaltens Bestyrelse har anbefalet Sagen, maa Udvalget udtale sig for, at Regjeringens Forslag til en Udvidelse af de bestaaende Sindsfhygeanstalter og navnlig af Anstalten ved Vordingborg bifaldes af Thinget. Den foreslaaede Plan synes os baade den hensigtsmæssigste og den sparsommeliggste af de forskjellige Planer, vi have kunnet tænke os, og den stemmer saavel med, hvad i Loven af 20de August 1853 er forudsat for den vordingborgske Anstalt, som med det System, der er fulgt ved Udvidelsen af den nørrejhjdske Anstalt, og hvormed man hidtil kun har havt Grund til at være tilfreds.

Vi maae ligeledes foreslaae Thinget at give sit Samtykke til den i Lovudkastets § 2 opførte Tilladelse til de for en tilbørlig Vandforsyning nødvendige Expropriationer. Det er vistnok meget beklageligt, at den nuværende Anstalt er kommen til at ligge paa et Sted, hvor der ikke kan staffles tilstrækkeligt Vand. Men da dette Uheld engang er indtruffet, og da det allerebe for den bestaaende Anstalts Skyld uden Tvivl vil vise sig nødvendigt at skaffe Vand andetstedsfra ved Expropriation, naar Vandforsyningen skal blive, som den bør være, er der mindre Betænkelse ved at knytte denne Sag nærmest til Beslutningen

om Anstaltens Udvidelse. At en saadan Expropriationstilladelse i nærværende Tilfælde er berettiget, følger ikke alene af, at enhver anden Maade at skaffe Vand paa vilde være særdeles bekostelig for det Offentlige, men især af, at den omhandlede Anstalt, hvis gode Indretning og forsvarlige Udfyring i høi Grad er i det Almenes Interesse, ikke paa nogen anden Maade end ved en Ledning langvejsfra kan erholde en hensigtsmæssig Vandforsyning; thi kun paa denne Maade kan man skaffe Anstalten Vand saaledes, at det overalt er tilstede i tilstrækkelig Mængde baade under den daglige Bedrift og under overordentlige Omstændigheder, blandt hvilke vi især skulle nævne Ildsaaade, imod hvilken det ikke paa mange Steder er vigtigere at sikke sig tilbørligt end paa en Sindsfhygeanstalt. Udvalget har gjenneगाaet de Erklæringer over Sagen, som ere fremkomne fra forskjellige meget indsigtsfulde Mænd, og har derved vundet den Overbeviisning, at Sagen saaledes kan fremmes paa en for det almene Vel betryggende Maade, uden at man derved træder den Enkeltes Interesse for nær, og skal derfor indstille, at § 2 vedtages. Kun skal man bemærke, at Paragraphen, saaledes som den er affattet, kunde give Anstalten en i Tiden ubegrændset Expropriationsret, som det dog neppe har været Meningen at forlange; vi foreslaae derfor til-